

vilde finde nogen som helst Modstand her i Tinget, særlig ikke hos det ærede Medlem for Færøerne. Det vilde forundre mig i høj Grad, om man her vilde vedtage en Lov af denne Bestaffenhed, og man saa vilde undlade at tage Færøerne med i Betragtning. Det er jo et Lovforslag, som hviler paa den gamle Sandhed, at Menneſkene ikke ere saa gode, som de burde være, og at man netop er nødt til i mange Forhold at værge det ene Individ mod det andet. Vi have jo mere af den Slags. Men noget af det, der ligger nærmest og naturligt for os, er dog dette, at vi skulle søge at værne om disse uheldige smaa, som komme til Verden og skulle opvokse under saadanne Forhold, som der her er Tale om. Det vilde forundre mig, om Forholdene paa Færøerne i saa Henseende skulde være af en anden Bestaffenhed, end de ere her i Landet. Hvis det ærede Medlem for Færøerne skulde kunne oplyse mig om, at den Regel, som ligger til Grund for det her foreliggende Lovforslag, ikke gælder for Færøerne, men at man deroppe staar paa et saa udviklet Standpunkt, at noget saadant, som der her er Tale om, ikke gælder deroppe, saa var det jo en anden Sag. Jeg tvivler imidlertid om, at det ærede Medlem kan give os tilfredsstillende Oplysninger i saa Henseende. — Den højtærede Justitsminister udtalte under denne Sags 1ste Behandling, at han i og for sig ikke vilde have noget imod, at denne Lov kom til at gælde for Færøerne. Det eneste, han henstillede, var et Duffe om, at Repræsentanterne for Færøerne vilde give Forslaget deres Tilslutning. Nu have vi jo hørt, at det ærede Medlem, som her i Tinget er Repræsentant for Færøerne, ikke kan give sin Tilslutning paa dette Punkt. Men det forekommer mig, at de Grunde, som det ærede Medlem fremfører for dette sit Standpunkt, ere meget svage, saa jeg vil haabe, at dersom det ærede Medlem ikke er i Stand til at tilvejebringe tydeligere Grunde for sin Anskuelse om, at man ikke bør udstrække denne Lov til Færøerne, vil det høje Ting ikke tage Hensyn til det ærede Medlems Indsigelse. Er der — som det ærede Medlem mener, skønt han dog ikke er ganske sikker i sin Kundskab i saa Henseende — ikke Plejebørn paa Færøerne, eksisterer denne Institution, som det ærede Medlem kalder det, ikke paa Færøerne, ja, saa vil jo Lovven i og for sig heller ikke gøre nogen Skade. Det er kun i det Tilfælde, at der findes Plejebørn paa Færøerne, at Loven faar Betydning der. Det vilde imidlertid forundre mig i høj Grad, om der ikke skulde findes Plejebørn paa Færøerne. De For-

hold, som findes paa Færøerne, ere netop af den Bestaffenhed, at de meget ofte kunne føre til, at der bliver forældreløse Børn, og disse forældreløse Børn maa jo da anbringes eller forjorges paa en eller anden Maade. Naar Forældrene ere døde, hvorledes anbringe saa Færingerne deres Børn? Et Sted maa de jo dog være. Jeg synes altsaa, at Forholdet bliver det samme der som her. Vi forlange, at der skal føres Tilhyn med de færøiske Børn, og vi have i saa Henseende et Ansvar overfor disse Børn lige saavel som overfor Børnene her nede i Danmark. Derfor mener jeg, at der ikke kan tages noget Hensyn til de her fremkomne Udtalelser om, at Lagtingets Erklæring ikke er indhentet. Det er dog vel ikke nødvendigt, at vi ved enhver Sag høre Lagtingets Erklæring om dets Stilling til Sagen i alle dens Enkeltheder. Det forlanges vistnok heller ikke. Jeg har i saa Henseende for nylig set en Udtalelse fra det ærede Medlems Kollega i Landstinget (F. Peterſen), en Udtalelse, som gaar ud paa, at han heller ikke hæveder, at et saadant Hensyn ubetinget skal tages. Jeg skal tillade mig at oplæse disse saa Ord. De findes i Landstingsuibenden Sp. 692 og ere komne frem ved en Udtalelse angaaende Loven om smittomme Sygdomme paa Færøerne. Der siger den ærede Landstingsmand: „Lagtinget er jo kun en raadgivende Forsamling, og Lagtinget maa være saavel Regeringen som Rigsdagen meget taknemmelig for, at de Staa, det har givet, som Regel blive fulgte, og Tinget kan selvstændigt ikke forlange — gør det heller ikke — at der altid skal tages Hensyn til dets Udtalelser eller Erklæringer“. Altsaa, ikke en Gang den ærede Landstingsmand for Færøerne forlanger, at der altid skal tages Hensyn til Lagtingets Udtalelser eller Erklæringer. Her har der nu ikke været Vejlighed til at høre Lagtingets Udtalelse, og skulde vi altsaa af den Grund, at vi ikke have haft Vejlighed hertil, lade være med at medtage Færøerne i denne Lov? Nej, jeg vil meget anbefale, at man vedtager dette Endringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille om, at Loven skal gælde for Færøerne, og jeg vilde anse det for at være høist beyndeligt og beklageligt, om vi, naar vi behandle dette Spørgsmaal saa indgaende, som der her er Tale om, lade de færøiske Børn være ude af Betragtning.

De andre Endringsforslag, som ere stillede, skal jeg ikke komme videre ind paa. Jeg vil kun sige, at jeg vil foretrække Underendringsforslaget, som er stillet af det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgtreds (Bertelsen) og det ærede Medlem for Vejle